

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/341277429>

Щодо розмежування звільнення та припинення повноважень судді

Conference Paper · May 2020

DOI: 10.5281/zenodo.2597234

CITATIONS

0

READS

6

1 author:

[Viacheslav Hladky](#)

Volodymyr the Great Educational and Scientific Institute of Law

64 PUBLICATIONS 35 CITATIONS

[SEE PROFILE](#)

Some of the authors of this publication are also working on these related projects:

Medical psychology [View project](#)

Certificate of Participation [View project](#)

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та
природокористування
Рада молодих вчених НУВГП

Міжнародна науково-практична конференція молодих
науковців, аспірантів і здобувачів вищої освіти

«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
СУЧАСНОЇ НАУКИ»
ЗБІРНИК ТЕЗ
21-22 травня 2020 року

Рівне 2020

Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки : збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції молодих науковців, аспірантів і здобувачів вищої освіти, м. Рівне, 21-22 травня 2020 року : у 2 ч. Ч. 2. Рівне : НУВГП, 2020. 498 с.

Редакційна колегія

Мошинський В.С., д.с.-г.н., професор, ректор Національного університету водного господарства та природокористування (НУВГП); **Савіна Н.Б.**, д.е.н., професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП; **Осадча О.О.**, д.е.н., професор, голова Ради молодих вчених НУВГП; **Куницький С.О.**, к.т.н., старший науковий співробітник науково-дослідної частини НУВГП; **Приходько Н.В.**, к.т.н., асистент кафедри водної інженерії та водних технологій НУВГП.

*Рекомендовано Вченою радою Національного університету
водного господарства та природокористування.
Протокол № 5 від 29 травня 2020 р.*

ISBN 978-966-327-465-2

© Національний університет
водного господарства та
природокористування, 2020

Гладкий В.В.	Щодо розмежування звільнення та припинення повноважень судді	96
Гринюк І. М.	Світ-системний аналіз у працях іммануїла валлерстайна	99
Грисюк В.П.	Проблема порнографії в інформаційному просторі: основні ризики	103
Гурковська К.А.	Дослідження поняття суб'єктів, здійснюючих заходи із запобігання та протидії домашньому насильству	107
Денисюк О.В.	Насильницькі зникнення – злочини без покарання?	110
Дорошко А.В.	Правові засади захисту діяльності адвоката	113
Жмаченко Ю.Ю.	місце, роль та основи діяльності адвокатури як правозахисного інституту	118
Журавльов О.А.	Особливості ЕЕГ при виконанні завдань зі зростаючим рівнем складності (мнестичний аспект)	123
Журавльова О. В.	Особливості мотиваційного профілю особистості прокрастинатора	125
Захарова Г. Б.	Інтерактивний інструментарій сучасного уроку	128
Ісаєва Д.Ю.	Взаємодія здо і родини у вихованні фізично досконалої дитини	132
Калініна Л.А.	Інклюзія у вищих навчальних закладах України: виклики, проблеми, перспективи	134

УДК 349.24:342.565.5+347.962

Гладкий В. В., аспірант (Навчально-науковий інститут права імені князя Володимира Великого, м. Київ)

ЩОДО РОЗМЕЖУВАННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ СУДДІ

Ідея людиноцентризму адміністративного, трудового права у практичній дійсності (у діяльності суб'єктів публічної адміністрації) може нівелюватись і деградувати до рівня декларації, що існуватиме у державі, котра проголошує людину, її життя і здоров'я вищою соціальною цінністю, а поряд із тим, використовує людей як предмети, що мають електоральну та економічну цінність. У цьому контексті держава постає як експлуататор людини, котра проживає на території держави, та називає людину соціальною цінністю лише для того, щоби на рівні міжнародного співтовариства формально вважатись правовою і демократичною державою. У цьому сенсі особливу важливість набувають органи правосуддя, які не є лояльними до держави та «постають» проти держави, що неправомірним чином експлуатує людину, порушує ідею панування права. Щонайперше, це питання стосується держав з низьким чи критично низьким рівнем антикорупційної безпеки, до групи яких, на жаль, належить також й Україна.

У попередніх розвідках [1; 2] нами вже констатувався надзвичайний безпосередній чи опосередкований наступ держави на самостійність суду та незалежність суддів. Наслідком таких дій щонайменше є: 1) фактичний відхід України від ідеї побудови сучасної дійсно правової держави; 2) опосередкована відмова від реалізації євроінтеграційних амбіцій (нищення самостійного суду є одним з основних бар'єрів для набуття членства в ЄС); 3) кадрова криза у системі правосуддя, що об'єктивується за рахунок: а) виявлення бажання багатьох суддів піти у відставку; б) припинення трудових правовідносин із суддями за політичними та/або іншими спірними (у сенсі ідеї панування права) мотивами повноважних суб'єктів публічної адміністрації, політичних службовців тощо; в) побудова штучних бар'єрів для подолання кадрової кризи. У цьому сенсі актуалізується питання формування сталої наукової думки щодо припинення трудових правовідносин із суддями.

Ускладнює це питання те, що по сьогодні у юридичній науці наявні різні підходи до розуміння логіки конституцієдавця щодо розмежування «звільнення судді» та «припинення повноважень судді» [3, С. 10]. З цими підходами не можемо погодитись у повній мірі. На нашу думку, у ч. ч. 6 і 7 ст. 126 Конституції України закріплено підстави для припинення трудових правовідносин (не вбачаючи необхідності у розмежуванні розірвання та припинення «договору» за підходом, використаним законодавцем у КЗпП України). З огляду на це, причинні факти, перелічені у ч. ч. 6 і 7 ст. 126 Конституції, насправді є двома формальними виявами припинення трудових правовідносин із суддею.

Відтак, припускаємо наступне: конституціедавець, використовуючи формулювання «підставами для звільнення судді є», вказує на підстави, з огляду на які, у повноважного суб'єкта виникає можливість звільнення судді, у той час, як його вказівка «повноваження судді припиняються у разі» носить очевидний імперативний характер, змушує повноважного суб'єкта до певних дій (в окремих випадках, ці дії взагалі не потрібні, адже сам юридичний факт вже є достатньою підставою, не потребує адміністративно-правового оформлення) за наявності у фактичній дійсності відповідних юридичних фактів. Це пояснимо тим, що припинення повноваження судді обумовлені з втратою особою, що займає посаду судді, особливої правосуб'єктності (основна сутнісна підстава для припинення повноваження судді є втрата достатнього рівня правосуб'єктності, достатнього для подальшого перебування у статусі судді).

Поряд із тим, звільнення судді не обумовлене втратою правосуб'єктності, а «причинно» стосується питань, що безпосередньо пов'язано із: (1) сферою праці; (2) відповідністю займаній посаді та авторитету посади судді, очікуванням суспільства від поведінки особи, котра займає відповідну високу посаду; (3) реалізацією свободи праці. Іншими словами, підстави «звільнення» судді є певним аналогом (спеціальним виявом) загальних підстав припинення трудових відносин з працівником й у вимірі трудових правовідносин із суддею не обов'язково можуть обумовити припинення відповідних правовідносин, адже залежать напряду від свободи волі сторін правовідносин та/або дослідження відповідності (достатності) конкретних обставин дійсності загальним правилам (причинно наслідковий зв'язок).

Список використаних джерел

1. Гладкий В. В. Общественное давление на суд как Legitimacy-Threatening Power. *Юридичні науки: проблеми та перспективи*: матер. V міжнар. наук.-практ. конф. (м. Івано-Франківськ, 19–20 трав. 2017 р.). Херсон : Гельветика, 2017. Ч. 2. С. 77–80.
2. Гладкий В. В. Гідна праця суддів і панування права в Україні під час пандемії COVID-19. *Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті* : матер. міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 10–11 квіт. 2020 р.). Одеса : ПФП, 2020. С. 72–75.
3. Прилуцький С. В., Стрельцова О. В. Модернізація статусу суддів: концепт взаємодії громадянського суспільства та держави в умовах конституційної реформи 2016 року. *Публічне право*. 2016. № 4(24). С. 9–17.